

Τὸ Ἰσον τοῦ χρυσοβούλλου τοῦ βασιλέως
χυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Δούκα,

Τοῦ καταστρωθέντος εἰς τὸ σέκρετον τοῦ γενικοῦ λογοθέτου κατὰ τὸν μάρτιον μῆνα τῆς ἡγίου Ινδικτιῶνος,

Καὶ εἰς τὸ σέκρετον τῶν οἰκειακῶν τὴν καὶ μαρτίου μηνὸς Ινδικτιῶνος ἡγίου,

Καὶ εἰς τὸ σέκρετον τῆς σακέλλης εἰς μῆνα μάρτιον Ινδικτιῶνος ἡγίου,

Καὶ εἰς τὸ σέκρετον τοῦ οἰκονομίου τῶν εὐαγῶν οἰκων κατὰ τὴν τριακοστὴν τοῦ μαρτίου μηνὸς Ινδικτιῶνος ἡγίου,

Καὶ εἰς τὸ σέκρετον τοῦ στρατιωτικοῦ λογοθέτου κατὰ τὴν ἡδούνης ἀπριλλίου Ινδικτιῶνος ἡγίου.

† Ἐν ὄνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος Μιχαὴλ πιστὸς βασιλεὺς ὁρθόδοξος αὐτοκράτωρ Ρωμαίων ὁ Δούκας.

† Ὡς οὐδέν τι τῶν ἀπάντων ἄλλο δεσπότου ψυχὴν φιλότιμον φιλοτιμοτέραν εἰς ἀεὶ ἔχατης ἀπεργάζεσθαι δύναται, ὡς πίστις εἰλικρινῆς ὑπηκόου εὐγνώμονος, καὶ πρὸς τὴν τοῦ δεσπότου θεραπείαν ὅλον ἀπὸ ψυχῆς τὸ πρόθυμον ἐπιτείνοντος· εἰ δὲ καὶ παιδείᾳ μᾶλλον τῇ κοινωφελεῖ καὶ ψυχῆς εὐφύτῃ καὶ συνέσει κεκόσμηται, δοσον εἰς φιλότιμον τοῦτο δεσποτικὸν αὐθις ἐπαγωγότερον· ὅλον γάρ ἥδη πρὸς ἔχατὸν οὐτού τὸν δεσπότην ὡς μαγνῆτις ἐφέλκεται σιδηρον, καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ χαρίτων ἐπαπολαύειν ἀξιοῦται κατὰ τὸ εικὸς ἀφθονώτατον· καὶ ὅτι τοῦθ' οὕτως ἔχει καὶ ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ἀντικρυς, ἐν ὁφθαλμοῖς ἄρα καὶ οὐ πόρρω ποι τὸ παράδειγμα δέδεικται.

Οἱ ἀνθύπατος Μιχαὴλ καὶ κριτὴς ὁ Ἀτταλειάτης, ἀνὴρ, τῷ μὲν γεραρῷ τοῦ εἰδίους αἰδέσιμος, τῷ χρηστῷ δὲ τοῦ ἥθους καὶ μάλα ὑπέρσεμνος, πολὺς τὴν παίδευσιν, τὴν πεῖραν θαυμάσιος, καὶ τὴν πρὸς τὴν βασιλείαν μου πίστιν θαυμασιώτερος,

